

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou syndromu vyhoření u učitelů základních škol v Praze. Jejím cílem je posoudit míru vyhoření u učitelů v závislosti na stupni školy, vzdělání a délce praxe, ale také vzhledem k pohlaví a věku respondentů.

V teoretické části je učitelská profese pojata jako specifické povolání, na které jsou kladeny zvláštní nároky. Je zde řešeno srovnání učitelů 1. a 2. stupně z hlediska náročnosti jejich profese a propojení se syndromem vyhoření. Dále jsou definovány zátěžové situace se zaměřením na stres, který vznik syndromu vyhoření významně ovlivňuje. Problematika syndromu vyhoření je zpracována obecně i se zaměřením na profesi učitele.

Praktická část má charakter empirického výzkumu. Data byla získána pomocí kvantitativní metody, a to formou písemného dotazníku. Získaná data byla zpracována a analyzována pomocí počítačového programu. Ověřovala jsem závislost výsledků na pohlaví, věku, pedagogickém vzdělání, délce praxe a stupni školy, kde učitelé převážně působí. Svá zjištění jsem srovnávala i s odbornou literaturou.

Výsledky výzkumu prokázaly, že míra celkového vyhoření je závislá na pohlaví, pedagogickém vzdělání a stupni školy. Naopak ale nesouvisí s věkem a délkou pedagogické praxe učitelů. Výzkumný vzorek tohoto šetření není ohrožen syndromem vyhoření.

KLÍČOVÁ SLOVA

syndrom vyhoření, vyčerpání, učitel, práce s lidmi, stres